

РЕШЕНИЕ

№ 11304

гр. София, 23.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в
публично заседание на 23.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **13010** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е във връзка с подадена жалба вх. № 30265/03.12.2025 г. от Ц. К. К. срещу частичен отказ, обективиран в решение № ЗДОИ-51-51-98/02.12.2025 г. на Главния секретар на Народното събрание на Република България по подадено от нея заявление за достъп до обществена информация вх. № ЗДОИ-51-51-98/26.11.2025 г.

В жалбата се твърди, че с частичния отказ органът е предоставил непълна информация и е отказал достъп до ключови документи, без да посочи валидно правно основание. Излагат се твърдения още за неправомерно приложение на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ, както и че исканата информация безспорно касае дейността на органа и е обществена. Прави се искане решението да бъде отменено в обжалваната част.

Ответникът по жалбата – Главен секретар на Народното събрание на Република България, редовно призован, се представлява от юрк. Т., която оспорва жалбата като неоснователна. В писмени бележки претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните приема следното:

Административното производство е образувано въз основа на подадено от Ц. К. К. заявление до председателя на Народното събрание на Република България с вх. № ЗДОИ-51-51-98/26.11.2025 г., с което на основание ЗДОИ е поискала да ѝ бъде предоставена информация относно изпълнението на решение на Народното събрание от 19.04.2024 г. по доклада за дейността на Временната комисия към 49-то Народно събрание, по повод спорузумението

между „Булгаргаз“ ЕАД и турската компания „Боташ“, подписано на 3 януари 2023 г., а именно:

1. Изпратен ли е докладът до всяка от изброените институции? / Прокуратура на Република България, ДАНС, Министерство на енергетиката, Български енергиен холдинг и КЕВР/
2. На коя дата е изпратен докладът до всяка от тях?
3. Изпратен ли е докладът до Сметната палата, до министър-председателя на Република България, министъра на финансите, министъра на външните работи, министъра на икономиката и индустрията? Ако да - на коя дата?
4. Изпратен ли е докладът до други институции, различни от изрично посочените в решението? Ако да - кои и кога?
5. Налични ли са документи, удостоверяващи получаването на доклада от съответните органи (входящи номера, разписки, електронни потвърждения)?

С решение № ЗДОИ-51-51-98/02.12.2025 г., Народното събрание изпратило отговор на заявителя, в който била предоставена информация по въпросите от № 1 до № 4. Било отказано предоставянето на информация по въпрос № 5 от заявлението, като се посочвало, че за връчването на доклада на всяка една от компетентните институции е съставен опис, като информацията, съдържаща се в описва (номер на писмо, адресат, фамилия и подпис на лицата, които го получават) не дава възможност на заявителя да си състави мнение относно дейността на Народното събрание като законодателен орган. Изтъкнато е също така, че в описва се съдържат лични данни по см. на Регламент (ЕС) 2016/679 относно физическото лице, получило доклада, като предоставянето на копие от описва би било в пряка колизия с императивната норма на чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ, съгласно която законът не се прилага за достъп до лични данни.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства и становищата на страните, намира следното:

Процесната жалба е допустима, като подадена от легитимирана страна, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в срока за това.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – оправомощено от органа лице по см. на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ. Актът отговаря на законоустановените изисквания за форма и мотивираност - съдържа ясна разпоредителна част, изложени са фактическите и правни основания за издаването му. Не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Актът е постановен и в съответствие с материалноправните разпоредби.

ЗДОИ урежда обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информация от обществения сектор. Съгласно чл. 2 от ЗДОИ, обществена информация по смисъла на закона е всяка информация свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл. 10), а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11). Анализът на предвидената в ЗДОИ уредба сочи, че за да се осигури достъп до обществена информация, е необходимо не само да са налице предпоставките на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, но и информацията фактически да съществува, да е налична при компетентния да я създава и/или съхранява административен орган.

Спорът в настоящото производство е дали отказът на административния орган да предостави

информацията по т. 5 е правомерен и дали заявената информация е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ и в този смисъл ЗДОИ приложим ли е по отношение на искането за достъп до информацията по въпрос № 5 от заявлението.

С оглед естеството си, въпросите по т. 5 от заявлението на жалбоподателката не представляват обществена информация, тъй като поисканата с тях информация не дава възможност на гражданите да си съставят мнение относно дейността на задължения субект по ЗДОИ – Народното събрание, предвид факта, че става въпрос за лични данни на служителите в различните институции, но не и за дейността на законодателния орган. Безспорно поисканата информация съдържа фамилията, подписите, длъжността и местоработата на физически лица, служители в съответните институции, която информация представлява лични данни, както по смисъла на чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ, така и по смисъла на Регламент (ЕС) 2016/679. Поради това, законосъобразен е отказът на административния орган, обоснован с разпоредбата на чл. 2, ал. 5 ЗДОИ.

С отговорите на останалите въпроси от № 1 до № 4 включително е предоставен достъп до информацията от заявлението – посочени са до кои институции, на коя дата и с какъв документ е изпратен докладът, вкл. и изходящият номер на писмата.

Предвид изложеното, жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото, право на разноски на основание чл. 143, ал. 3 от АПК има ответникът, като такива са поискани в срока за това и представляват юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на основание чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер на 50 евро.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. К. К. срещу частичен отказ, обективиран в решение № ЗДОИ-51-51-98/02.12.2025 г. на главния секретар на Народното събрание на Република България по подадено заявление за достъп до обществена информация вх. № ЗДОИ-51-51-98/26.11.2025 г.

ОСЪЖДА Ц. К. К. да заплати на Народното събрание на Република България сумата от 50 евро юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 40, ал. 3 от Закона за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ: